საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტია

ცნობის ფურცელი

[illegible]

გამოდის 1988 წლის 31 ოქტომბრიდან

რედაქტორი [illegible]

ოქტომბერი 1989

№ 3/9/

სარჩევი

„რა მძიმე ჯვარი დაეკისრებია მისთვის უფალ ღმერთს!" მერაბ კოსტავას გამოსათხოვარი. გვ. 2

„ჩვენი მიზანი ერთია - საქართველოს დამოუკიდებლობა". ეროვნული კომპანია. გვ. 2

„ახალი ეროვნულ-პოლიტიკური გაერთიანება იწოდება როგორც საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტია". პარტიის თავმჯდომარის განცხადება. გვ. 3

„საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის საფუძველს წარმოადგენს ძლიერი ეროვნული ეკონომიკა". ეკონომიკური დოქტრინის პროექტი. გვ. 3

„თავისუფალი კონსერვატორული პოლიტიკა [illegible] ქართველი ერის ინტერესებიდან გამომდინარე". სამართლებრივი ნორმები. გვ. 5

„ყოველი ადამიანი თავისუფალია..." ამერიკის ხმის [illegible]. გვ. 6

„მარშალი მანნერჰეიმი დიდი მეგობარი იყო ქართველი ერის". მარშალი გუსტავ ფონ მანნერჰეიმი. გვ. 7

„რუსეთის რეაქციული პარტიები". ზ. ბოკუჩავა, თ. წერეთელი. გვ. 7

„საქართველოს ეროვნული ხსნის მთავარ კომიტეტს გადაწყვეტილი აქვს თავისი რეფერენდუმი" გვ. 8

გამოსათხოვარი

გარდაიცვალა ბატონი მერაბ კოსტავა!

ამ სიტყვების სიმძიმეს ჯერაც გრძნობს ყველა ქართველი, დიდი თუ პატარა. შეუძლებელია მომავალშიც არ იგრძნოს. ერისკაცის ამ კვეყნიდან წასვლა უფრო ამძაფრებს ტკივილიან განცდას ქართველში, ვისი სამშობლო ქვეყანა თავისუფლებისათვის იბრძვის, რადგან ერისკაცი იმედია ერის, მისი გზის გამკვალავი და თავდაუზოგავი დამცველი.

თავისუფლება ღრმაა და დიადი. იგი მაღალი ხვედრია. დამოუკიდებლობა შეიძლება მოიპოვოს სახელმწიფომ. მაგრამ თუ ერი არათავისუფალია, მისი ყოველი ინდივიდი მონაა – დოქტრინისა, რეჟიმისა და სხვა კიდევ ამქვეყნიური ამაოებისა.

თავისუფლება არ შეიძლება გარეგნული იყოს, იგი შინაგანია, სულიერი. ამიტომაც დგას თავისუფალი პიროვნება სხვათაგან მიუწვდომელ სიმაღლეზე, მიუხედავად იმისა, რომ ამ სიმაღლეს ვერ ხედავენ მავანნი, თვალით მზირალნი და არა სულით.

გლოვის დღეებში ერთ-ერთმა ტკივილიანმა ქართველმა თქვა – მერაბ კოსტავას საოცარი სული ჰქონდა, გარდაიცვალა და სულიერება მისი გადმოვა ყოველ ჩვენთაგანზეო. გადმოვიდა კიდეც!

თავისუფალი ერი თავისუფალ შვილთაგან არსებობს. თავისუფალი კაცი სხვასთან ერთიანობას არ უფრთხის, რადგან მან კარგად იცის საკუთარი ადგილი და ფასი. ერის თავისუფლება ამგვარ ერისკაცთა ერთიანობით თუ მიიღწევა.

ერთიანობას ესწრაფოდა მიწიერ სიცოცხლეში მერაბ კოსტავა მთელი თავისი არსებითა და გზნებით. გარდაიცვალა და ერთიანობა დასტოვა მიწაზე. რა მძიმე ტვირთი დაუკისრებია მისთვის უფალ ღმერთს! მძიმე და მაინც ტკბილი!

ბატონო და ძმაო მერაბ!

ერთიანობა გაჩნდა. ხანდახან აზრი გაიელვებს – რამ შეიძლება დაანგრიოს იგი?! ალბათ ერთადერთმა სიგლახემ – პატარა კაცობამ ანუ კაცუნობამ, სხვის ადგილას ყოფნის სურვილმა, სხვისი კუთვნილის წაპოტინებამ.

ღრმად გვწამს, ჩვენთან ამგვარი ვერაფერი მოვა!

ჩვენი ერთიანობა უძლეველია!

ჩვენთან არს ღმერთი!

ოფიციალური განცხადებები

საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკური ორგანიზაციების

ე რ თ ო ბ ლ ი ვ ი   კ ო მ უ ნ ი კ ე

ჩვენ, საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკური ორგანიზაციები: საქართველოს ჰელსინკის კავშირი, წმიდა ილია მართლის საზოგადოება, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია, საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია, საქართველოს დემოკრატიული პარტია, საქართველოს კონსტიტუციურ-მონარქისტული პარტია, საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტია, საქართველოს ქრისტიან-დემოკრატთა ახალგაზრდული ასოციაცია-ვაცხადებთ, რომ ამიერიდან ვიწყებთ ერთიან ბრძოლას საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის, ეროვნული ხსნისა და აღორძინებისათვის.

მერაბ კოსტავას ნათელი სული მოგვიწოდებს გაერთიანებისაკენ, რამეთუ მისი ოცნება იყო საქართველოს ყველა ეროვნულ ძალთა კონსოლიდაცია და ერთობლივი ბრძოლა საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის. აღსრულდა მისი ოცნება, დე იყოს ნება მისი...

ჩვენს შორის მიღწეულია პრინციპული შეთანხმება საკვანძო ეროვნული პრობლემების გადაწყვეტის გზებთან და კავშირებით, რამეთუ ჩვენს პროგრამებსა და პოლიტიკურ შეხედულებებს შორის ნიუანსური განსხვავებანი არ გვაძლევს დაქსაქსული, სეპარატისტული მოქმედების საფუძველს, მით უმეტეს, რომ ჩვენი მიზანი ერთია-ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო ს   დ ა მ ო უ კ ი დ ე ბ ლ ო ბ ა. ამიერიდან ჩვენ ურთიერთთან შევათანხმებთ ტაქტიკურ და სტრატეგიულ საკითხებს, აქციებს დავგეგმავთ და განვახორციელებთ ერთობლივად და ვიმოქმედებთ საერთო გადაწყვეტილებების საფუძველზე. სადავო და საკონფლიქტო საკითხებს გადავწყვეტთ მოლაპარაკების გზით.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია, საქართველოს დემოკრატიული პარტია და საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტია ბრუნდებიან, ხოლო საქართველოს კონსტიტუციურ-მონარქისტული პარტია და საქართველოს ქრისტიან-დემოკრატთა ახალგაზრდული ასოციაცია შედიან საქართველოს ეროვნული ხსნის მთავარ კომიტეტში.

ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი!

ზვიად გამსახურდია
გიორგი ჭანტურია
ირაკლი ქადაგიშვილი
ირინა სარიშვილი
ირაკლი წერეთელი
თემურ სუხიტაშვილი
ირაკლი ბათიაშვილი
ვაჟა ადამია
ნინო რატიშვილი
იასონ ფაველაიშვილი

თემურ ჟორჟოლიანი
გია ხოხელიძე
ირაკლი შენგელაია
ვაჟა მთავრიშვილი
ვახტანგ ძაღაბაძე
თენგიზ შარმანაშვილი
ავთანდილ იმნაძე
ცაგურ ჟორჟოლიანი
ირაკლი კაკაბაძე
გიზო კორძაძე

ქ. თბილისი   1989 წლის 29 ოქტომბერი

განცხადება

1989 წლის 26 ოქტომბერს ქ. თბილისში შედგა პარტიული თათბირი, რომელმაც მიიღო შემდეგი გადაწყვეტილებები:

1. ა.წ. 26 ოქტომბრის თათბირი ჩაითვალოს დამფუძნებელ კრებად ეროვნულ-პოლიტიკური გაერთიანებისა, რომელშიც შეერთდნენ საქართველოს სამართალ-რადიკალური პარტია და საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის კავშირი. ახალი ეროვნულ-პოლიტიკური გაერთიანება იწოდება როგორც საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტია. იგი წარმოადგენს დამოუკიდებელ პოლიტიკურ ორგანიზაციას, რომელიც არ ერთიანდება სხვა რომელიმე დაჯგუფებასთან ბლოკსა, ალიანსსა თუ კოალიციაში.

2. ა.წ. 26 ოქტომბრიდან ახალი ეროვნულ-პოლიტიკური გაერთიანების მონაწილეობა სხვა ორგანიზაციათა მიერ მოწყობილ აქციებში დადასტურებული უნდა იქნას მხოლოდ და მხოლოდ საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის სახელით.

3. ა.წ. 26 ოქტომბრიდან საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის თანხმობის გარეშე მისი მოხსენიება სხვა ორგანიზაციათა პოლიტიკურ განცხადებებში ჩაითვლება პარტიის შინასაქმეებში ჩარევად.

4. ა.წ. 26 ოქტომბრიდან შეიქმნას საორგანიზაციო კომისია, რომელსაც დაევალება საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის I კონგრესის მოწყობა და სარედაქციო ჯგუფი, რომელიც შეიმუშავებს და [illegible] წარუდგენს პარტიის [illegible].

5. საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის I კონგრესი იქნება დახურული და იგი გაიმართება 1989 წლის 11-12 დეკემბერს.

თათბირის მონაწილეთა სახელით
ირაკლი შენგელაია,
საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის თავმჯდომარე
ქ. თბილისი 26.10.1989 წელი.

მცირე განმარტება.

1989 წლის 26 ოქტომბერს საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის მიერ გაკეთებულმა განცხადებამ გარკვეული სიცხადე შეიტანა ეროვნულ მოძრაობაში შექმნილ ვითარებასთან დაკავშირებით. ამასთან ერთად, ჩამოყალიბდა შეხედულება, თითქოს პარტიამ საერთოდ უარი განაცხადა სხვა პოლიტიკურ პარტიებსა და გაერთიანებებთან თანამშრომლობაზე. ამ მოსაზრებამ საჭირო გახადა განმარტების გამოქვეყნება საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის განცხადებაში მოყვანილი ერთი პუნქტის გამო.

განცხადებაში ნათქვამია, რომ საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტია "წარმოადგენს დამოუკიდებელ პოლიტიკურ ორგანიზაციას, რომელიც არ ერთიანდება სხვა რომელიმე დაჯგუფებასთან ბლოკსა, ალიანსსა თუ კოალიციაში".

ამ პუნქტს ამგვარი ახსნა აქვს:

1. მასში ნათქვამია - არ ერთიანდება - მაგრამ არსად არ თქმულა, რომ მომავალში არ გაერთიანდება.

2. მასში ნათქვამია - სხვა რომელიმე დაჯგუფებასთან - მაგრამ არსად არ თქმულა, რომ ეროვნულ-პოლიტიკური გაერთიანებათა თავისუფალ და დემოკრატიულ კოალიციაში.

ის, რაც 1989 წლის 29 ოქტომბერს მოხდა, მნიშვნელოვან [illegible] წარმოადგენს არა მარტო ეროვნული [illegible]სათვის, არამედ თვით ეროვნულ-პოლიტიკური გაერთიანებათათვის. ქართველი ერის პოლიტიკური ჩამოყალიბება მისი დამოუკიდებლობის აუცილებელი [illegible]. მაგრამ ერის პოლიტიკური ჩამოყალიბება პოლიტიკურ პარტიათა შექმნა-განმტკიცების გარეშე შეუძლებელია. შექმნა-განმტკიცება კი წარმოუდგენელია ერის პოლიტიკური /და არა [illegible]/ ერთიანობის გარეშე.

წინ დიდი სამართლებრივ-პოლიტიკური ბრძოლის გზაა.

კონცეფცია

ეკონომიკური დოქტრინის ძირითადი პრინციპები
/პროექტი/

1. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა სუვერენული სახელმწიფოა, რომელიც თავის ურთიერთობას სხვა სახელმწიფოსთან აგებს საერთაშორისო ნორმების შესაბამისად ორმხრივი ხელშეკრულების საფუძველზე, ამ მიზნით რუსეთთან ურთიერთობაში ძალაშია 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულების ძირითადი პრინციპები.
2. საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის საფუძველს წარმოადგენს ძლიერი ეროვნული ეკონომიკა, რომელიც ემყარება ქართველი ერის ტრადიციებს, სამეურნეო ჩვევებს და პასუხობს პიროვნების თავისუფლებას.
3. საქართველოს დემოკრატიულ რესპუბლიკაში ეკონომიკური ურთიერთობების საფუძველია საკუთრების ფორმათა მრავალფეროვნება, საბაზრო მექანიზმი, საქონელმწარმოებელთა სამეურნეო დამოუკიდებლობა, ეკონომიკის მართვის დეცენტრალიზაცია და თვითმმართველობა.
4. საქართველოს დემოკრატიულ რესპუბლიკაში პიროვნების თავისუფლების აუცილებელ პირობად აღიარებულია კერძო საკუთრების უფლება და დამკვიდრებული საკუთრების ორივე ფორმა: კერძო და სახელმწიფო. რესპუბლიკის ეკონომიკის საფუძველს წარმოადგენს კერძო საკუთრება.
5. ქართველი ერის საკუთრებაში იმყოფება მიწა, წიაღისეული საჰაერო სივრცე, შიგა და ტერიტორიული წყლები, კონტინენტური შელფი, ეროვნული ბანკი. ამავე დროს ქართველ ერს აქვს მის ტერიტორიაზე მყოფი საკუთრების სხვა ფორმის მქონე ობიექტთა მიმართ თანამესაკუთრის უფლება. ამით ქართველი ერი იურიდიულად აკანონებს უფლებას ამიერიდან თავის ბიუჯეტში ძალით შემოსავლის ნაწილი გადასახადების სახით.
6. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს-ეროვნულ სათათბიროს-ქართველი ერის მიერ მინიჭებული აქვს მისი საკუთრების განმგებლობის უფლება. ეროვნული სათათბირო ამ უფლებას ახორციელებს როგორც უშუალოდ, ისე მისი გადაწყვეტით ხელისუფლების შესაბამის ორგანოებზე.

ეროვნული სათათბიროს გადაწყვეტილებით ხორციელდება სახალხო მეურნეობის დარგთა დენაციონალიზაცია: წარმოების საშუალებები გადაეცემათ ცალკეულ პირებს, პირთა ჯგუფს, კოოპერატიულ გაერთიანებებს, აქციონერულ საზოგადოებებს, შრომით კოლექტივებს კერძო საკუთრებაში. ეს გადაცემა უნდა განხორციელდეს უპირატესად პირდაპირი შესყიდვის გზით. შეიძლება გამოყენებულ იქნეს იჯარაც, რომ[illegible] მოიჯარეებს უფლება ექნებათ გარკ-

ვეულ პერიოდის განმავლობაში შეისყიდონ მათზე გადაცემული წარმოების საშუალებები. ეკონომიკური რეგულირების, ეკონომიკური კრიზისებისაგან თავის დაღწევის ან მისი შედეგების შემცირების, მასობრივი უმუშევრობის თავიდან აცილების და ა.შ. მიზნით ხელისუფლების ორგანოებმა შეიძლება განახორციელონ ცალკეული საწარმოებისა და დარგების დროებითი ნაციონალიზაცია გამოსყიდვის გზით.

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მმართველობითი ორგანოები თავიანთ საქმიანობას წარმართავენ უპირატესად ეკონომიკური მეთოდებით, ატარებენ დიფერენცირებულ პოლიტიკას ცალკეული რეგიონების და სახალხო მეურნეობის დარგების მიმართ. ეკონომიკური პოლიტიკის გატარების მექანიზმს წარმოადგენს მიზნობრივი სახელმწიფო პროგრამები, სუბსიდიები, კრედიტი და ა.შ.

7. ქართველი ერის საკუთრების გარკვეული ნაწილის - კომუნალური და საყოფაცხოვრებო მეურნეობის საწარმოთა, სამხარეო მრეწველობის საწარმოთა და ა.შ. გამგებლობა დაკისრებული აქვს სამხარეო სათათბიროებს, რომლებიც თავიანთ სამოქმედო ტერიტორიაზე არიან სრული პასუხისმგებელნი სამეურნეო, სოციალურ-კულტურული მდგომარეობის, შრომითი რესურსების დასაქმების, ბუნებრივი სიმდიდრის დაცვისა და გამრავლებისათვის, საცხოვრებელი გარემოს ეკოლოგიური სისუფთავისათვის. სამხარეო სათათბიროს მიერ მის კომპეტენციაში მყოფი საკითხების გადაწყვეტილებების შესრულება სავალდებულოა ამ ტერიტორიაზე მოქმედი საწარმოებისათვის, ორგანიზაციებისათვის, თანამდებობის და სხვა პირთათვის. მათ უფლება აქვთ გამოუშვან ფასიანი ქაღალდები.

8. წარმოების საშუალებები უპირატესად იმყოფებიან კერძო საკუთრებაში. საქართველოს ტერიტორიაზე განლაგებული ყველა საწარმო, დაწესებულება, ორგანიზაცია ეკუთვნის საქართველოს სამეურნეო-სამრეწველო კომპლექსს; მათ აქვთ რეალური დამოუკიდებლობა. ისინი იურიდიულად არ ეკუთვნიან და არ ექვემდებარებიან არც ტერიტორიული მართვის, არც დარგობრივ ორგანოებს და ურთიერთობას მათთან აგებენ ეკონომიკური ინტერესებიდან გამომდინარე. მეწარმეობის თავისუფლება უზრუნველყოფილია მათ საქმიანობაში ჩაურევლობით, მათი უფლებების შეუვალობით და სამართლებრივი დაცვით. საწარმოებს, ორგანიზაციებს, დაწესებულებებს უფლება აქვთ აწარმოონ ნებისმიერი სახის პროდუქცია, რომლის წარმოებაც არ არის აკრძალული საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის კანონმდებლობით და გაყიდონ ისინი საბაზრო ფასებით. მხოლოდ და მხოლოდ ბაზარი არის ის მექანიზმი, სადაც შეიძლება ობიექტურად განისაზღვროს როგორც საქონლის ღირებულება, ასევე მისი წარმოების მიზანშეწონილობა. საქართველოს დემოკრატიულ რესპუბლიკაში მოქმედებს სასაქონლო, საფონდო/ფასიანი ქაღალდების/ შრომის და სავალუტო ბირჟა. საწარმოთა, ორგანიზაციათა და დაწესებულებათა ეკონომიკური საქმიანობის შემოწმების უფლება აქვს მხოლოდ საფინანსო ორგანოებს.

9. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ინტერესებიდან გამომდინარე ხელისუფლების ორგანოები ახორციელებენ სახელმწიფო შეკვეთების პოლიტიკას საწარმოთა და ორგანიზაციათა ეკონომიკური დაინტერესების პრინციპიდან გამომდინარე, რომლებიც ფინანსდებიან რესპუბლიკის ბიუჯეტიდან.

10. დაშვებულია საქართველოს მოქალაქეებისათვის მიწის გადაცემა/შესყიდვა/ კერძო საკუთრებაში. იგი შეიძლება წარმოადგენდეს ყიდვა-გაყიდვის საგანს. ამავე დროს იმ პირებზე, რომლებიც არ სარგებლობენ საქართველოს მოქალაქის უფლებით, მიწის გაყიდვა შეზღუდულია. უცხოელ მოქალაქეებზე მიწის მიყიდვის ყოველ შემთხვევას განიხილავს ეროვნული სათათბიროს შესაბამისი კომისია.

11. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ბიუჯეტების სისტემა შედგება ეროვნული და სამხარეო ბიუჯეტებისაგან, რომლებიც ფუნქციონირებენ ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად. ეროვნული ბიუჯეტის შემოსავლის წყარო გადასახადები საწარმოებიდან და ორგანიზაციებიდან/იმ გადასახადების გამოკლებით, რომლებსაც ისინი იხდიან სამხარეო ბიუჯეტში/ და აგრეთვე ანარიცხები სამხარეო ბიუჯეტიდან. ეს უკანასკნელი არის დიფერენცირებული და ძირითადად ემსახურება მხარეების სოციალური და ეკონომიკური მდგომარეობის გათანაბრებას. სამხარეო ბიუჯეტების შემოსავლის წყარო გადასახადები მოსახლეობიდან, მათ დაქვემდებარებაში მყოფი საწარმოებიდან და აგრეთვე მათ ტერიტორიაზე მყოფი ყველა საწარმოდან ბუნებრივი და შრომითი რესურსების გამოყენებისათვის.

12. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის საბანკო სისტემა შედგება ეროვნული, საინვესტიციო და კომერციული ბანკებისაგან. შესაძლებელია მოქმედებდეს აგრეთვე საზღვარგარეთული ბანკები ან მათი ფილიალები.

ეროვნული ბანკი წარმოადგენს საქართველოს მთავარ ბანკს, რომელიც ატარებს საერთო რესპუბლიკურ საკრედიტო პოლიტიკას, არეგულირებს ფულის მიმოქცევას, კოორდინაციას უწევს სხვა ბანკების საქმიანობას, განსაზღვრავს ეროვნული ფულის კურსს უცხოური ვალუტის მიმართ, ეწევა ვალუტის შესყიდვასა და რეალიზაციას, ახდენს ფასიანი ქაღალდების გამოშვებას, ქმნის საფონდო/ფასიანი ქაღალდების/ და სავალუტო ბირჟას.

ყველა საგარეო-ეკონომიკური ფინანსური ოპერაცია ხორციელდება საგარეო ეკონომიკური ბანკის მიერ, რომელიც წარმოადგენს ეროვნული ბანკის ფილიალს. ყველა სხვა ბანკი თავის საქმიანობას წარმართავს კომერციულ საფუძველზე.

13. საქართველოს რესპუბლიკა ბრუნვაში უშვებს საკუთარ ფულს. იგი არის სავალუტო ფონდის წევრი.

14. საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობა ადგენს შრომის ანაზღაურების მინიმალურ დონეს, სამუშაო დროის მაქსიმალურ და შვებულების მინიმალურ ხანგრძლივობას. ყველა სხვა საკითხი უშუალოდ წყდება საწარმოს ადმინისტრაციისა და პროფკავშირების ურთიერთშეთანხმების გზით.

რესპუბლიკის ყველა მოქალაქე გარანტირებულია სახელმწიფოს მიერ შემოსავლის იმ რაოდენობით, რომელიც უზრუნველყოფს სულ მცირე საცხოვრებელ მინიმუმს მაინც.

15. საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე განლაგებულ წარმოება-დაწესებულებებს უფლება აქვთ განახორციელონ საექსპორტო და საიმპორტო ოპერაციები. ისინი შეიძლება გაერთიანდნენ საერთაშორისო კავშირებში და ორგანიზაციებში. ამავე დროს საგარეო ეკონომიკური ბანკი კონტროლს უწევს საგადასახადო ბალანსის მდგომარეობას და ატარებს ღონისძიებებს, რათა იყოს აქტიური.

16. საქართველოს რესპუბლიკის მმართველობითი ორგანოები ქმნიან პირობებს როგორც უცხოური კაპიტალის მოსაზიდად, ასევე ეროვნული კაპიტალის გასატანად საზღვარგარეთ.

• პროექტი წარმოდგენილია ფინანსთა კაბინეტის მიერ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სამართლებრივი ცოდნისათვის

თავისუფალ პროფკავშირულ კომიტეტთა უფლებამოსილების შესახებ

დასასრული

ნიზაციის საერთო კრებაზე.

1. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტების არჩევა ხდება წარმოება-დაწესებულებებში ამ ორგანიზაციების მუშაკთა საერთო კრების მიერ ხმათა უმრავლესობით ფარული კენჭისყრით.
2. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტის რაოდენობრივ შემადგენლობას და შეცვლის წესს განსაზღვრავს მუშაკთა საერთო კრება.
3. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები მოქმედებენ ქართველი ერის ინტერესებიდან გამომდინარე და კანონის შესაბამისად. ისინი უფლებამოსილნი არიან დამოუკიდებლად მიიღონ გადაწყვეტილებანი, რომლებიც ეხება ამ ორგანიზაციის საქმიანობას, განკარგონ საკუთარი სახსრები. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები არ საჭიროებენ რეგისტრაციას სახელმწიფო არცერთ ორგანოში.
4. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები უფლებამოსილნი არიან დაიცვან სახელმწიფო, კოოპერაციულ, კერძო და შერეულ სექტორში დასაქმებულ მუშაკთა კოლექტიური და ინდივიდუალური უფლებები და ინტერესები. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები ამ უფლების განხორციელებისათვის არ საჭიროებენ მის დაქვემდებარებაში მყოფ მუშაკთა რაიმე სპეციალურ მიმართვას. ამასთან, ყოველ პირს უფლება აქვს უარი თქვას თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტის მიერ დახმარებაზე.
5. არცერთ იურიდიულ თუ ფიზიკურ პირს არ აქვს უფლება რაიმე სახით შეზღუდოს ან დაუწესოს რაიმე საზღვრები თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტის საქმიანობას. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები პასუხისმგებელნი არიან მხოლოდ მოცემული ორგანიზაციის მუშაკთა საერთო კრების წინაშე.
6. ორგანიზაციის ადმინისტრაციის მიერ გაცემული ბრძანებები და განკარგულებები, აგრეთვე ადმინისტრაციის მიერ დადებული ხელშეკრულებები იურიდიულ ძალას იძენენ მას შემდეგ, რაც მათ დაამტკიცებს თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტი.
7. უთანხმოება თავისუფალ პროფკავშირულ კომიტეტსა და ადმინისტრაციას, თავისუფალ პროფკავშირულ კომიტეტსა და ცალკეულ მუშაკთა, აგრეთვე თვით თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტის წევრებს შორის, წყდება მოცემული ორგანიზაციის საერთო კრებაზე.
8. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები, არიან რა [illegible]ოს მუშაკთა, როგორც საწარმოს კოლექტიური მესაკუთრის სრულუფლებიანი წარმომადგენლები, კონტროლს უწევენ ადმინისტრაციის საქმიანობას და საჭირო შემთხვევაში საერთო კრების წინაშე გააქვთ საკითხი ადმინისტრაციის სრული ან ადმინისტრაციის ცალკეული პირების გადაყენებისა და მათი სხვა პირებით შეცვლის შესახებ.
9. თავისუფალი პროფკავშირული კომიტეტები ხელმძღვანელობენ რა ადმინისტრაციის მუშაობას მათი მეშვეობით:
   - ა. წარმართავენ საწარმოს საქმიანობას.
   - ბ. განკარგავენ საწარმოს წმინდა მოგებას.
   - გ. იღებენ დადგენილებას მუშაკთა სამუშაოზე მიღებისა და გათავისუფლების, აგრეთვე სხვა სამუშაოზე გადაყვანის შესახებ.
   - დ. ხელმძღვანელობენ საგაფიცვო მუშაობას.
   - ე. იღებენ გადაწყვეტილებას ამა თუ იმ აქციაში მონაწილეობის შესახებ.
   - ვ. ამტკიცებენ გადაწყვეტილებას საწარმოს სტატუსის შეცვლის შესახებ.
   - ზ. განსაზღვრავენ კოლექტიური შრომითი ხელშეკრულების პირობებს და საჭიროების შემთხვევაში შეაქვთ მასში ცვლილებები.
   - თ. ადგენენ და ამტკიცებენ საწარმოს განვითარების გეგმას.
   - ი. ატარებენ ღონისძიებებს შრომის ორგანიზაციის სრულყოფისა და შრომის ნაყოფიერების ამაღლებისათვის.
   - კ. წყვეტენ შრომის ანაზღაურების საკითხებს.
   - ლ. იღებენ გადაწყვეტილებებს მუშაკთა სოციალური უზრუნველყოფის საკითხებზე
   - მ. წყვეტენ საკითხებს მუშაკთა და ადმინისტრაციის მიმართ მატერიალური სტიმულირებისა თუ პასუხისმგებლობის დაკისრების შესახებ.
   - ნ. იღებენ გადაწყვეტილებებს ჯანმრთელობის, შრომის უსაფრთხოებისა და საწარმოს სანიტარული მდგომარეობის დაცვის შესახებ.

საქართველოს ეროვნული სამართლიანობის პარტიის სამართლებრივი კომისია

სახელმწიფო და დემოკრატია

ამერიკის აზრის პრაგმატული გააზრება

"დიახ, ამერიკა დარჩეს ამერიკად-ქვეყნად,
რომლის მსგავსიც არასოდეს არ არსებობდა,
მაგრამ აუცილებლად უნდა იარსებოს"

ლენგსტონ ჰიუზი

აბრაამ ლინკოლნის თქმით, ამერიკელების ხვედრით გახდნენ "ღმერთის რჩეული ხალხი". ამერიკელები თავის მისიას ხედავენ ისტორიის განახლებაში, "ახალი სამყაროს" შექმნაში.

ამერიკა მიიწყივ "ახლად იბადება". ყოველი ახლად არჩეული პრეზიდენტი ახალი იდეებით ავსებს ხალხს, დაუცხრომელი ენერგიით იღწვის ახალი [illegible] მიღწევებისათვის, ახლებურად აუმჯობესებს ფედერალიზმს, [illegible] უდებს ახალ საწყისებს.

აქ ძირითადად სამი წინაპირობა მოქმედებს: ყოველი ადამიანი თავისუფალია; ყოველი ადამიანი იმდენად ძალის [illegible]; ყოველი ადამიანი ისტორიის შემოქმედია;

ნების თავისუფლებით გაერთიანებული ადამიანები შემძლენი არიან იმისა, რაც არ ძალუძს ცალკეულ მამაკაცს-იმისა, რაც სახიეროდაა ბიბლიურ გამოთქმაში: "მოვედინ სუფევაი შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა".

ცალკეული პიროვნება საკუთარი სინდისის ნებით თავისუფლად ირჩევს ღვთის სამეუფოს, ხოლო ყველანი ერთად, თავისუფალი თანამეგობრობის საფუძველზე გაერთიანებულნი თავიანთ კოლექტიურ მისიას ასრულებენ.

საზოგადოება, რომელიც ჯერ პურ[illegible] უზრუნველყოფას ცდილობს, შემდეგ კი თავისუფლებით, ჩვეულებრივ ვერც პურს იმკის და ვერც თავისუფლებას. ხოლო ის საზოგადოება, რომელიც უპირველესად ნებით ირჩევს თავისუფლებას, ერთსაც აღწევს და მეორესაც.

თავისუფლება მიწიერ სამოთხეს ვერ უზრუნველყოფს, [illegible] იმიტომ, რომ თავისუფალი ადამიანები ხშირად ინა-

გაგრძელება

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ქმედებიან ცხოვრებაში. ამიტომ თავისუფლება იდეალში წმინდა სამყაროდ კი არ გვესახება, არამედ ისეთ საზოგადოებად, რომელიც არაა დაზღვეული შეცდომებისაგან – ესაა საზოგადოება ადამიანებისა, რომლებიც არცთუ ყოველთვის უცოდველნი, მაგრამ თავისუფალნი არიან; რომელთაც თავისუფალი ნების საფუძველზე სწორად სრულყოფა და მისკენ მიისწრაფვიან თავისი ადამიანური სისუსტეების გათვალისწინებით. ამ თვალსაზრისით ამერიკა "უტოპია" არ არის და არც არასოდეს იქნება – იგი **თავისუფალი ნების ადამიანთა ქვეყანაა.**

დეკლარაცია, რომელიც მენტალიტეტია

"თქვენი შეხედულებით, რაში გამოიხატება **ადამიანის ძირითადი უფლებანი** (...) როგორ უნდა გავიგოთ მათი პრაქტიკული დაცვა?"

ასეთი შეკითხვით მიმართეს ცნობილ ამერიკელ პოლიტოლოგს, ამერიკის შეერთებული შტატების ყოფილ მუდმივ წარმომადგენელს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში, ამჟამად ჯორჯ-თაუნის უნივერსიტეტის პროფესორს, ქ-ნ ჯინ კირკპატრიკს.

ქ-ნი კირკპატრიკი:

პოლიტიკური და სამოქალაქო უფლებები მოქალაქეებს იცავს მთავრობის მიერ ძალაუფლების ბოროტად გამოყენებისაგან. ეს უფლებები წარმოადგენს ტირანიისა და მთავრობათა ძალაუფლების ბოროტად გამოყენების წინააღმდეგ ხანგრძლივი ბრძოლის ნაყოფს.

თავისუფალი სიტყვის უფლება პრაქტიკულად ნიშნავს იმას, რომ მთავრობამ არ უნდა გამოიყენოს ძალაუფლება შეხედულებათა თავისუფალი გამოთქმის დასათრგუნავად, თვით მთავრობის კრიტიკის ჩათვლით.

სიტყვის თავისუფლება წარმოადგენს დემოკრატიის აუცილებელ წინაპირობას. შეკრებათა თავისუფლება ნიშნავს, რომ მთავრობა არავის არ უკრძალავს თავყრილობების მოწყობას, თვით ოპოზიციური ორგანიზაციების ჩათვლით. ესეც დემოკრატიის აუცილებელი წინაპირობაა. ამ ორი უფლების გამოყენება და პატივისცემა ორგანულდება **თავისუფალი არჩევნების პროცესში.**

რელიგიის არჩევის თავისუფლება ნიშნავს, რომ მთავრობა არ ახვევს მოქალაქეებს განსაზღვრულ რელიგიურ რწმენას და რიტუალებს, ამასთან ხელს არ უშლის რელიგიური რწმენის თავისუფალ გამოხატვასა და გავრცელებას.

ამერიკელები დარწმუნებულნი არიან, რომ ამ უფლებათა დაცვა წარმოადგენს მთავრობის ერთ-ერთ ძირითად მიზანს.

როგორც ჩვენი დამოუკიდებლობის დეკლარაცია გვამცნობს, "ჩვენ ცხადად მივიჩნევთ შემდეგ ჭეშმარიტებას: რომ ყველა ადამიანი იბადება თანასწორუფლებიანი; რომ მათ უფლისაგან მინიჭებული აქვთ განუსაზღვრელი ხელშეუვალი უფლებანი; და რომ ამ უფლებებში იგულისხმება სიცოცხლე, თავისუფლება და სწრაფვა ბედნიერებისაკენ. ამ უფლებათა განსახორციელებლად ხდება ჩამოყალიბება მთავრობისა, რომელიც სამართლიან ხელისუფლებას ფლობს მათი თანხმობით, რომელთაც მართავს".

სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებანი განსაზღვრავენ მთავრობისა და მოქალაქეების ურთიერთობას: მთავრობა ხელისუფლებას ფლობს იმათი თანხმობით, რომელთაც მართავს. ამიტომ ცხადია, რომ მთავრობის მიზანი უნდა იყოს გამოხატვა ხალხის ნებისა და არა პირიქით. ყველა მთავრობას ევალება პატივი სცეს ადამიანთა უფლებებს და უნდა სცემდეს კიდეც. ამისათვის საჭირო არაა არავითარი რესურსები ძალაუფლების თავშეკავებული გამოყენების გარდა.

როგორც ჩვენ ვხედავთ, ეს თავშეკავება წარმოადგენს ინდივიდუალური შესაძლებლობების განვითარებისა და პროგრესის აუცილებელ პირობას, რადგან თავისუფლება ხელს უწყობს შემოქმედებით მოღვაწეობას. ქვეყანაში გამეფებული შეხედულებანი შესაძლოა აღმოჩნდეს სწორი ან ნაწილობრივ სწორი, ხოლო [illegible] რომლის მიმართაც კრიტიკა და დაუშვება აკრძალული არის, კარგავს თავის ცხოველმყოფელობას, /ეს არგუმენტი ძალზე მჭერმეტყველურად აქვს გამოყენებული XIX საუკუნის ინგლისელ ფილოსოფოსს ჯონ სტიუარტ მილს ესსეში "თავისუფლების შესახებ"/.

სიტყვის, ბეჭდვის, შეკრებების და რელიგიის თავისუფლება, დაუსაბუთებელი ჩხრეკისა და დაკავების გამორიცხვა, მოქალაქეებს იცავს მთავრობის მიერ ძალაუფლების ბოროტად და არასამართლიანად გამოყენებისაგან. ნებისმიერ მთავრობას ხელეწიფება პატივი სცეს ამ უფლებებს. ამისათვის მხოლოდ ძალაუფლების თავდაჭერილი გამოყენებაა საჭირო.

ძირითადი განსხვავება სამოქალაქო-პოლიტიკურ და "ეკონომიკურ" უფლებებს შორის ისაა, რომ "ეკონომიკური" უფლება საკვებზე, ქონებაზე, ბინაზე და დასვენებაზე ეკუთვნის მხოლოდ სოციალურ და არა მოქალაქეთა და მთავრობის ურთიერთდამოკიდებულების სფეროს. მცირედ განვითარებადი ქვეყნები არ ფლობენ საკმარის რესურსებს ყველა თავისი მოქალაქის კეთილდღეობის თუნდაც მინიმალურად დაკმაყოფილებისათვის. ყველა მთავრობას არა აქვს შესაძლებლობა მოქალაქენი უზრუნველყონ ნორმალური საბინაო პირობებით და ჯანმრთელობის დაცვით, მაგრამ ყველა მთავრობა ვალდებულია პატივი სცეს მოქალაქეთა უფლებებს სიტყვის, ბეჭდვის, რელიგიის და შეკრებათა თავისუფლების შესახებ.

აუცილებელია აღინიშნოს მეორე განსხვავებაც სამოქალაქო-პოლიტიკურ და სოციალურ-ეკონომიკურ უფლებებს შორის. თავისუფალი საბაზრო ეკონომიკის ქვეყნებში /რომლებსაც საბჭოთა კავშირში კაპიტალისტურ ქვეყნებს უწოდებენ/ მთავრობის როლი საქონლის განაწილებაზე წარმოებაში მკაცრად განსაზღვრულია. სურსათი, ტანსაცმელი და ბინა ჩვეულებრივ, წარმოადგენს შრომისა და ეკონომიური გაცვლა-გამოცვლის პროდუქტს ინდივიდუმსა და ჯგუფს შორის. თანამედროვე დემოკრატია ამერიკის შეერთებული შტატების ჩათვლით ბინით, საკვებით, სამუშაო ადგილით ადამიანებს უზრუნველყოფს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ამა თუ იმ მიზეზის /სიბერის, ავადმყოფობის, არასრულწლოვანების/ გამო არ ძალუძთ თავისი თავის უზრუნველყოფა.

პოლიტიკურსა და სოციალურ-ეკონომიკურ უფლებებს შორის არ არსებობს არავითარი წინააღმდეგობანი. ქვეყნები, სადაც მოქალაქეებს მინიჭებული აქვთ შედარებით მეტი უფლებანი, წარმოადგენენ ცხოვრების უმაღლესი დონის ქვეყნებს, რადგან თავისუფლება გზას უხსნის ადამიანების შემოქმედებით პოტენციალს, ბიძგს აძლევს მათ ენერგიის გამოვლინებასა და გამომგონებლობას. არავითარ საფრთხეებს არ წარმოადგენს არჩევანი გაკეთდეს პურსა და თავისუფლებას შორის. ისინი ერთმანეთს უწყობენ ხელს.

და ბოლოს, **ემიგრაციის უფლება** ასევე პიროვნული თავისუფლების აუცილებელ ასპექტს წარმოადგენს. XVIII საუკუნის ინგლისელმა ფილოსოფოსმა ჯონ ლოკმა, რომლის იდეებმა უდიდესი ზეგავლენა მოახდინეს ამერიკის კონსტიტუციაზე, დაამტკიცა, რომ ემიგრაციის უფლება საფუძვლად უდევს მოქალაქის ვალდებულებას, პატივი სცეს და დაიცვას საკუთარი ქვეყნის კანონები. ირჩევს რა დარჩეს თავისი ქვეყნის საზოგადოების წევრად, ადამიანი პიროვნულად იღებს თავის თავზე ამ საზოგადოების წევრისა და მოქალაქის მოვალეობას. აზრი ნათელია:

ის, სადაც არ არსებობს ემიგრაციის უფლება, ადამიანები

არ შეუძლია თავისუფლად იკისრონ ამ ქვეყნის მოქალაქეობრივი ვალდებულებანი.

საინტერესოა აღსანიშნავია, რომ ყველა ზემოთხსენებული უფლებანი გარანტირებულია კანონის [illegible] საყოველთაო დეკლარაციით, და ამ [illegible] ჰელსინკის შეთანხმებათა საბოლოო აქტით, რომელსაც ხელი მოაწერა საბჭოთა კავშირის მთავრობამაც.

ფინელები

მარშალი გუსტავ ფონ მანნერჰეიმი

გარდაიცვალა კეთილშობილი და გმირული ფინეთის ერის დიდი შვილი, მარშალი გუსტავ ფონ მანნერჰეიმი. მთელი ერი გლოვს იმ დიდ ადამიანს, სახელმწიფო მოღვაწეს და სარდალს, რომელიც განსახიერება იყო ფინეთის ხალხის ეროვნული ნებისყოფისა.

დიდი გვარის შვილი, არისტოკრატი, შთამომავლობით და ბუნებით, ყოფილი რუსეთის სამეფო გვარდიის გენერალი, ერთგულად და თავდადებულად ემსახურებოდა ის ფინეთის რესპუბლიკას, როგორც ეს შეჰფერის დიდ პატრიოტს და მხედარს.

მისთვის გადამწყვეტი იყო არა სახელმწიფოებრივი ფორმა, არა ის თუ რომელ პარტიას წარმოადგენდა ხელისუფლება, არამედ ის, რომ ხალხის მიერ იყო დადგენილი მთავრობა, ხალხის ნებისყოფის მიერ ძალა-უფლებით აღჭურვილი. მისთვის ხალხის სურვილი ბრძანება იყო და მას უყოყმანოდ ემორჩილებოდა, იგი ჭეშმარიტი მატარებელი იყო თავისი ერის სულის, ზნეობის და ტრადიციების.

როდესაც ქვეყანას საფრთხე მოელოდა, პარლამენტი მას გადასცემდა ხოლმე მთელს სახელმწიფოებრივ ძალა-უფლებას. ამიტომ განსვენებულს არა ერთხელ ეპყრა ხელთ სახელმწიფოს სადავე, მაგრამ არასოდეს მას ის თავის სასარგებლოდ არ გამოუყენებია, ის არასოდეს არ შეცდენილა მთავრობას მის ხელებში, თუმცა არა ერთხელ ჰქონდა ამის შესაძლებლობა, სთქვა ფინეთის სოც.-დემოკრატიული პარტიის მეთაურმა.

მისი თვისება იყო უაღრესად ეროვნული პასუხისმგებლობა და მას ემორჩილებდა მთელ თავის არსებას.

როგორც საქართველომ, ისე ფინეთმა თავისი სახელმწიფოებრივი სუვერენიტეტი, გერმანელთა დახმარებით აღიდგინა.

1918 წ. ფინელებმა გერმანელებთან ერთად მანნერჰეიმის მეთაურობით, დაამარცხეს და განდევნეს ფინეთიდან ბოლშევიკური ერთეულები.

1939 წ. და 1941/44 წ. განსვენებული მთავარსარდლობდა ფინეთის თავგანწირულ ომებში საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ.

მარშალი მანნერჰეიმი დიდი მეგობარი იყო ქართველი ხალხის. ფინეთი და საქართველო ხომ ერთნაირად იტანჯებოდნენ რუსეთის იმპერიის მიერ. მას ძველი დროიდან ბევრი ქართველი მეგობრები და ამხანაგები ჰყავდა.

ჯანასაძე იმის დროს მან მეგობრული [illegible] მიმართა გერმანიის მთავრობას საქართველოს შესახებ.

მიაქცევა რა გერმანელების ყურადღებას ქართველი ერის ისტორიაზე, კულტურაზე და მის კრიტიკულ მდგომარეობაზე, ურჩევდა მათ და შეამზადა, ამის და მისი [illegible] სამართლიანი და [illegible] საქართველოს კონ-[illegible].

ახლა ეს დიდი მეგობრის ადამიანი, დიდი სარდალი განისვენებს გმირთა სასაფლაოზე, თავის თანამებრძოლთა შორის, რომელთა ცხოვრების აზრი მხოლოდ ერის სამსახური და მისი კეთილდღეობა იყო და რომლებიც მარშალ მანნერჰეიმის ხელმძღვანელობით გმირულად იცავდნენ ერის ღირსებას, მის თავისუფლებას და მას შეეწირნენ!

ვის შეუძლია ისე მწარედ განიცადოს ფინეთის ხალხის მწუხარება, როგორც ქართველმა?!

მებრძოლი ქართველობა თავს იხრის დიდ ფინელის ხსოვნის წინაშე! განსაკუთრებით ქართველ მხედართა თაყვანისცემა მარშალ მანნერჰეიმს.

ნიკო ნაკაშიძე

"გული ქართლისა". 1953 წ. №

რუსეთის ოპოზიციური პარტიები

/მოკლე მიმოხილვა/

I. დემოკრატიული კავშირი /ДС/

დემოკრატიული კავშირი წარმოადგენს მრავალფრაქციულ პოლიტიკურ ორგანიზაციას. მას გააჩნია მოსკოვის, ლენინგრადის, რიგის, ურალის და ციმბირის ფილიალები.

მიმდინარე პოლიტიკური ბრძოლის ეტაპზე დემოკრატიული კავშირის მოსკოვისა და ლენინგრადის ფილიალების წევრთა უმრავლესობა პრინციპულად ეთანხმება არჩევნების ბოიკოტს აქტიური ფორმით, მაგრამ [illegible] ბოიკოტის პრაქტიკულად განხორციელების [illegible] ვერ გაარჩია. მათი აზრით, რუსეთის ელექტორატი დაშინებული [illegible] იდეას მხარს არ დაუჭერს, რამეთუ პოლიტიკური განვითარების დონე ძალზე დაბალია.

არჩევნების ბოიკოტის იდეას ეწინააღმდეგებიან დემოკრატიული კავშირის ციმბირისა და ურალის ფილიალები. მათი აზრით საჭიროა არჩევნებში მონაწილეობის მიღება, რათა შემდეგ ეტაპზე გაგრძელდეს ბრძოლა ციმბირის რსფსრ-ს ფარგლებიდან მე-16 მოკავშირე რეს. [illegible]-ვის.

დემოკრატიული კავშირი განიცდის დევნას, მის მიერ მოწყობილ ნებისმიერ აქციას ხელს [illegible] სასტიკად არბევს. დემოკრატიული კავშირი ამჟამად აწყობს პოლიტიკურ დიალოგს [illegible] ორგანიზაციებში. იგი არსებული [illegible]-რის ფარგლებში წარმოადგენს ერთ-ერთ რეალური ძალის პოლიტიკურ ორგანიზაციას, რომელიც ახლო მომავალში შეიძლება გადაიქცეს სერიოზულ ოპოზიციურ ძალად. დემოკრატიული კავშირის ბეჭდვითი ორგანოა "Свободное слово" — რედაქტორი-ე. მოლჩანოვი.

II. ანარქო-სინდიკალისტების კონფედერაცია /KAC/

ანარქო-სინდიკალისტების კონფედერაცია წარმოადგენს არაპარტიული ტიპის დამოუკიდებელ პოლიტიკურ ორგანიზაციას, რომელიც უარყოფს პარტიულ საწყისებს /ნებისმიერ პარტიისას/. ყოველი კანონი უნდა იქნეს მიღებული რეფერენდუმით. ორგანიზაცია იბრძვის თავისუფალი პროფკავშირებისა და საზოგადოებრივი მოძრაობებისათვის, რომლებიც თავისუფალი იქნება სახელმწიფო და პარტიული ზეგავლენისაგან. იბრძვის წარმოების საშუალებების გადასაცემად მშრომელთა კოლექტივების სრულ გამგებლობაში; მიზნად ისახავს არასახელმწიფოებრივი სოციალისტური წყობის დამკვიდრებას. დღეისათვის ანარქო-სინდიკალისტების კონფედერაციას აქვს ორგანიზაციები და ჰყავს ინდივიდუალური მოქმედი წევრები მოსკოვში, ლენინგრადში, კიშინიოვში, ხარკოვში, ზაპოროჟიეში, დნეპროპეტროვსკში, ჩერკასკში, ნოვოჩერკასკში, ირკუტსკში, ხაბაროვსკში, ნოვოსიბირსკში, ტომსკში. აქვს საერთაშორისო კავშირები /შვეცია, იაპონია/.

ანარქო-სინდიკალისტები აღიარებენ ხალხის ქმედე-

პისა და საქართველოს ოკუპაციის ფაქტს და აქედან გამომდინარე საჭიროდ თვლიან ამ ქვეყნების დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრივი სტატუსის აღდგენას. ისინი მომხრენი არიან მრავალპარტიული არჩევნების, ამიტომ ბოიკოტს უცხადებენ სსრკ-ს უმაღლესი საბჭოს არჩევნებს, ხოლო ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებში აუცილებლად მიიღებენ მონაწილეობას, რათა გაიყვანონ რაც შეიძლება მეტი საკუთარი წარმომადგენელი. ამ გზით ისინი აპირებენ კომუნისტების დამარცხებას ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებში.

ანარქო-სინდიკალისტებს საჭიროდ მიაჩნიათ შეიქმნას თავისუფალი პროფკავშირები არა დარგობრივი პრინციპით, არამედ რეგიონალური პრინციპით/"სოლიდარობის" გზა/.

ანარქო-სინდიკალისტების კონფედერაციის მოსკოვის ორგანიზაციას აქვს თავისი ბეჭდვითი ორგანო "Община" რომლის ლოზუნგია: "Власть народам, а не партиям!" აგრეთვე გაზეთი "Воля".

III. თავისუფალი ემიგრაცია/СЭ/

ამ ორგანიზაციის პოლიტიკური პლატფორმის ქვაკუთხედია "ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაცია" და განსაკუთრებით მისი მე-13 მუხლი, რომელიც ითვალისწინებს ადამიანის უფლებას აირჩიოს თავისი საცხოვრებელი ადგილი თავისი ნების შესაბამისად.

ორგანიზაციის წევრებმა უარი განაცხადეს საბჭოთა მოქალაქეობაზე და ჩააბარეს პასპორტები. ისინი აღიარებენ ბალტიის ქვეყნების და საქართველოს ოკუპაციის ფაქტს. შეუძლებლად მიაჩნიათ არჩევნებში მონაწილეობის მიღება, რადგან თვით საარჩევნო კანონი არადემოკრატიულია და არ შეესაბამება "ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციას". ისინი პირადად უცხადებენ ბოიკოტს არჩევნებს, მაგრამ არ მოუწოდებენ ელექტორატს ბოიკოტისაკენ.

IV. РАМС/Российская ассоциация за мир и сотрудничество/

ეს ორგანიზაცია შესულია ტრანსნაციონალურ რადიკალურ პარტიაში/ცენტრი იტალია/. ორგანიზაცია ახალი შექმნილია. მისი პოლიტიკური პლატფორმაა საერთო ევროპული სახლის მშენებლობა. მათთვის მიღებულია საერთო ევროპული სახლის [illegible]

1. ბალტიის ქვეყნების მთელი აღმოსავლეთ [illegible] ქვეყნების გარეშე, რომელიც უნდა განხორციელდეს 1992 წლიდან.

II. გორბაჩოვის [illegible] მთელი, რადგან საერთო ევროპულ სახლში არ შეიძლება შევიდეს იმპერია სრული შეიარაღებით და არსებული ტოტალიტარული რეჟიმით.

ამათ აზრით უნდა მოხდეს ვარშავის ბლოკისა და ასევე რუსეთის იმპერიის სრული დეზინტეგრაცია. საერთო ევროპულ სახლში საქართველო და ბალტიის ქვეყნები უნდა შევიდნენ როგორც დამოუკიდებელი სახელმწიფოები.

ორგანიზაცია აღიარებს საარჩევნო ყველა ფორმას, მრავალპარტიულ სისტემას როგორც დემოკრატიულ მექანიზმს სახელმწიფო და [illegible]. ტრანსნაციონალური რადიკალური პარტიის წარმომადგენლები უკვე არიან ევროპარლამენტში, ისე [illegible] სხვა წევრების პარლამენტებში. ტრანსნაციონალური რადიკალური პარტია მონაწილეობს არჩევნებში და აქტიურად [illegible] არჩევნებში, [illegible] თავის წევრებს, რომ ისინი არიან სხვადასხვა პოლიტიკური ორგანიზაციების წევრები, [illegible] ირჩევენ და შედიან პარლამენტების შემადგენლობაში.

V. НТС/Народно-трудовой Союз/

ეს არის რუსული ემიგრაციის ერთ-ერთი ყველაზე მძლავრი პოლიტიკური ორგანიზაცია, რომელსაც [illegible] იმპერიაში ჰყავს [illegible] წევრი/10 წლის წევრი/. [illegible] ერთიანობა ამ [illegible]/[illegible]/. ისინი აღიარებენ საქართველოს და ბალტიის ქვეყნების ოკუპაციის ფაქტს, მოითხოვენ მათ სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენას. აღიარებენ საკუთრების ყველა ფორმას, [illegible] მიზნად მრავალპარტიული [illegible].

[illegible] არ შეიძლება წარმოვადგინოთ რუსული ემიგრაციის [illegible] სახე.

ზვიად ბოკუჩავა
თამაზ წერეთელი

პოლიტიკა საქართველოში

საქართველოში შექმნილი პოლიტიკური ვითარება მიუხედავად დაძაბულობისა სტაბილური ხდება. იქმნება გაწონასწორებული ურთიერთობა მმართველობასა და შეურიგებელ ოპოზიციას შორის. გაწონასწორებული იმ თვალსაზრისით, რომ ეროვნულ-პოლიტიკურმა გაერთიანებებმა ფაქტიური აღიარებიდან სამართლებრივ დარეგულირებასაც მიაღწიეს ნაწილობრივ. ოპოზიციურ პარტიათა და საზოგადოებათა მდგომარეობა იმდენად მძლავრია, რომ მმართველობა აშკარა დათმობებზე მიდის.

ოქტომბრის თვეში დაწყებული აქციების გაერთიანებამ შიმშილობის მოედანზე, 30 ოქტომბერს, ერთად ჩამოაყალიბა შემდეგი მოთხოვნები:

1. დაუმორჩილებლობა საოკუპაციო ჯარებისადმი ჩაითვალოს არა როგორც საბჭოური დრაკონული კანონების დარღვევად, არამედ როგორც უფლება პიროვნებისა, პოლიტიკური მოსაზრებით არ იმსახუროს და უარი განაცხადოს მისთვის სამხედრო არმიაში [illegible].

2. მოეწყოს [illegible] ქართველმა ერმა უკვე საერთაშორისო საერთაშორისო ტრიბუნაზე მოითხოვოს დასმა საკითხისა იმის შესახებ, [illegible] მას 1921 წლის თებერვალში ბოლშევიკური [illegible] განხორციელებული აგრესიის შედეგად [illegible] დამოუკიდებლობის აღდგენა.

3. [illegible] ა.წ. 15-16 ივლისის ქ.სოხუმში პროვოკაციული [illegible] ორგანიზატორთა და მონაწილეთა მიმართ [illegible] დაისაჯონ, რათა გარკვეულიყო ამ სისხლიანი [illegible] შექმნის აუცილებლობა.

მთავარი კი ის არის, რომ საქართველოს ეროვნული ხსნის მთავარ [illegible] გადაწყვეტილი აქვს მოაწყოს რეფერენდუმი, რომელშიც გაირკვევა, სურს თუ არა ქართველ ერს, მისი საკუთარი [illegible] საერთაშორისო დონეზე.

[illegible] არ ნიშნავს, თითქოს ბრძოლა დასრულდა. პირიქით, იგი კიდევ უფრო გამძაფრდება.

რედაქტორი ირაკლი შენგელაია. სარედაქციო ჯგუფი - ხათუნა გოცირიძე, [illegible]. რედაქციასთან დაკავშირება შეიძლება კვირაობით, 15 საათიდან, "ილიასა და აკაკის [illegible] ეროვნული სამართლიანობის გამოცემა-ცნობის ფურცელი "უწყებანი" იბეჭდება შემოწირულობებით. [illegible] საზოგადოებას მოუწოდებს მონაწილეობა მიიღოს [illegible] თანამშრომლის თავისუფალ გამოცემებში. ნომერი ჩაბარებულია 31.X.1989 წ. ქ.თბილისი.